

Olyan nagy volt a hangzavar. Hol lelhet békességre Bence?

Túl nagy hangzavar!

Írta: **Richard M. Romney**

Egyházi folyóiratok
(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Bence felsóhajtott. Olyan nagy volt a hangzavar. A testvérei, Ákos és Adrián megint vitatkoztak. Még a folyosó végén is hallotta, hogy kiabálnak a szobájuk csukott ajtaján keresztül. A nővére, Réka, pedig megint nagyon hangosan hallgatta a zenéjét. *Bamm. Bamm. Bamm.* Hallotta a mély hangok dübörgését.

Bence megpróbálta megkérni a bátyjait, hogy hagyják abba a vitatkozást. „Hagyj miniket békén!” – mondta Ákos. Aztán Bence megkérte Rékát, hogy vegye halkabbra a

zenéjét. Erre ő csak még jobban felhangosította.

Bence ki akart menni az udvarra, hogy hallani tudja a gondolatait. De esett odakint.

Volt azonban egy csendes hely, ahová Bence elvonulhatott. A szüleitől tegnap kapott egy saját szobát, amin nem kell Ákos-sal és Adriánnal osztoznia. Az alagsorban volt. Épp elég nagy ahhoz, hogy elférjen benne egy ágy és egy asztal. De legalább be tudta zárni az ajtót, és ide el tudott menekülni a zajtól.

Bence lement az új szobájába. Rápillantott a korábban lehozott dobozokra. Az egyik doboz tetején meglátott egy képet Jézusról. Akkor kapta, amikor megkeresztelkedett. Mindig a békesség érzését keltette benne, amikor ránézett.

Bence kivette a képet a dobozból. Letette az asztalára. Letérdelt és imádkozott. „Mennyei Atyám! – mondta Bence – Néha olyan nagy itt a hangzavar. Kérlek, segíts békére lelnem.”

Bence lefeküdt az ágyára. Jézusra gondolt. Az Elemiben megtanulta, hogy Jézus mindig közel lehet hozzá. A Szentlélek pedig mindig békességet hozhat.

Anya és Apa hamarosan hazaér a

munkából. Beszélnek majd Ákossal és Adriánnal. Vége lesz a veszekedésnek. Legalábbis egy időre. Rékával is beszélnek. Réka lehalkítja majd a zenét. Legalábbis egy időre. Amíg Anya és Apa újra el nem megy otthonról.

Egyelőre azonban Bence az ágyon maradt. Rápillantott Jézus képére. „Kérlek, Mennyei Atyám! – mondta halkán – Kérlek, segíts békességet éreznem, függetlenül attól, hogy mi történik a ház többi részében.”

Később kopogtattak a szobája ajtaján. „Bejöhetek? – kérdezte Anya. – Hogy vagy?”

„Ákos és Adrián megint vitatkoztak – mondta Bence. – Réka pedig nagyon hangosan hallgatja a zenéjét.”

„Tudom. Nem könnyű, ugye?” – mondta Anya. „Apa most beszél a tesóiddal. Én pedig beszélni fogok Rékával este. De először is meg akartam nézni, te hogy vagy.”

„Jól vagyok. Örülök, hogy itt van nekem ez a szoba” – mondta Bence.

„Én is – felelte Anya. – Látom, hogy kitettél az asztalra egy képet Jézusról.”

Bence elmosolyodott. „Igen, Ő pedig segíteni fog, hogy a szobámat a békesség helyévé tegyem.” ●

Az eredeti történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

Írjátok vagy rajzoljátok le, hogyan érezhettek békességet az otthonotokban.

ILLUSZTRÁLTÁ: BRYAN BEACH